

İran'da şeker kamışı işçileri grevde

İran'ın Haft Tapeh şeker fabrikasında çalışan işçiler grevde. Fabrika işçileri dört aydır ücretlerini alamıyorlar. Yıllardır hak arama mücadelesi için zaman zaman greve çıkan ve protestolar düzenleyen şeker kamışı işçilerinin son grevi 2 Aralık'ta başladı.

İşçiler 2008 yılında 42 günlük bir grev gerçekleştirmiş, ardından IUF'la (Uluslararası Gıda, Tarım, Otel, Lokanta, Yemek Hizmeti, Tütün ve Bağlantılı İşçiler Sendikası) bağlantılı bağımsız bir sendika kurmuştu. Bu yılın Haziran ayında ücretlerinin aylardır ödenmemesine karşı iş durdurma eylemleri ve gösteriler düzenlediler. Geciken ücretler, uluslararası bir kampanya sonucunda kısmen ödenmişti ancak işçilerin hâlâ daha alacakları var. Üstelik 11 Temmuz'dan beri maaşları da ödenmedi.

Geçtiğimiz süreçte fabrikanın işçileri, sendikal faaliyetlerini durdurmaları için tehdit edildi. Mahkemeye çıkarılan birkaç işçiye, herhangi bir grev başlatmalarınının

sonucunun hapis cezası olacağı söylendi. İşçilerden biri yurtdışındaki aktivistlerle iletişim kurduğu, işçileri seferber ettiği ve 1 Mayıs İşçi Bayramı ve 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde etkinlik düzenlediği için suçlandı. Sendika liderleri tutuklanma ve karalanmaya maruz kaldı. Hakkını arayan işçiler çeşitli şekillerde baskı görmeye devam ediyor. Fabrika işçilerinden Aube Aghaabi, geçirdiği bir iş kazası nedeniyle yakın zamanda şirkete dava açtı. Buna karşılık şirket, Aghaabi'yi ve onunla aynı soyadını taşıyan 50 kişiyi işten çıkardı.

Haft Tapeh fabrikasının koşulları, şirketin 2015 yılında özelleşmesiyle daha da kötüleşti. Haft Tapeh işçileri ücretlerinin tamamının ödenmesini, sendikalarının yasal temsilcileri olarak tanınmasını, haksız yere kovulan işçilerin işlerine iade edilmelerini ve fabrikanın kamulaştırılmasını talep ediyorlar.

İran Ticaret Odasının raporuna göre İran nüfusunun %33'ü yoksulluk sınırının altında yaşıyor. Ancak gerçek rakam bundan çok daha fazla. 2016 kışında onlarca evsizin sığınmak için boş mezarları kullandığı ortaya çıktı. İran rejimi bütçesini savaş yatırımlarına harcarken, çoğu kişi ay sonunu getirebilmek için ikinci, hatta üçüncü bir iş bulmaya çalışıyor. Rejimin uyguladığı sansürler ve gizlilik nedeniyle zorlukla yürütülen bir çalışmaya göre milyonlarca İranlı işsizlik ve yoksulluk koşullarında yaşıyor. Mevcut ekonomik koşullarda bir işçinin aldığı ücret, bir ayın 10 gününde geçinmesi için bile yeterli değil.